

Karol Dučák: EÚ v súčasnej podobe nemá budúcnosť!

- CZ24 News | 7. ríjna 2023

EU: Európska únia v takej podobe, v akej ju poznáme dnes, beznádejne speje do záhuby. Pritom ani nepotrebuje nepriateľov na to, aby sa rozpadla ako domček z karát. Politici, ktorí jej vládnu, sú tak beznádejne hlúpi, že sami pília konár pod sebou. Tento nesúdržný konglomerát nehomogénnych štátnych útvarov sa nemôže udržať pokope. Dôvodov, pre ktoré EÚ hrozí rozpad, je veľa. Samozrejme, nikto nemá čarovnú guľu, aby vedel presne predvídať udalosti, ale ak sa aj EÚ nerozpadne úplne, určite sa nezachová v tej podobe, v akej ju poznáme dnes.

Niekoľko by mohol namietat, že autor článku podlieha ilúziám, pretože EÚ sa stále rozširuje a pribúdajú noví záujemcovia o vstup do tohto monštruózneho zlepenca rôznorodých štátov s rozmanitou históriou a kultúrou. To je síce pravda, lenže existujú náznaky, že bez návratu k pôvodným hodnotám, na akých sa začali integračné procesy v Európe 20. storočia, nemá EÚ vo svojej súčasnej podobe budúcnosť. Snahy premeniť EÚ na superštát, ktoré povedú k rozvratu európskej civilizácie, zničia identitu európskych národov a suverenitu členských štátov novodobej nadnárodnej ríše, sú veľmi nebezpečným pokúšením, schopným spôsobiť implóziu, vedúcu k zániku EÚ v jej súčasnej podobe.

Na území starého kontinentu nemožno vytvoriť Spojené štáty európske na spôsob Spojených štátov amerických. V USA totiž nevznikla únia rôznorodých národných štátov. Dobyvatelia, ktorí prichádzali na územie dnešných Spojených štátov, tu našli indiánske kmene, ktoré nemali suverénne a vyspelé národné štáty. Preto nebolo ťažké vytvoriť tu veľký, relatívne homogenizovaný celok, dnešné Spojené štáty americké.

V Európe sú však už po stáročia silné národné štáty, ktoré majú svoju vlastnú bohatú históriu a svoje vlastné tradície, preto tieto národné štáty nemožno len tak ľahko zbaviť národných tradícií a suverenity. Snaha vytvoriť z EÚ akúsi nadnárodnú ríšu, či superštát, ktorý by zbavil suverenity národné štáty Európanov, je ako sadnúť si na sud pušného prachu a držať v ruke fakľu. Tento nesúdržný konglomerát nehomogénnych štátnych útvarov sa nemôže udržať pokope. Vieme veľmi dobre, ako dopadla Habsburská monarchia i Osmanská ríša. Násilne zlepená veľriša sa skôr či neskôr rozpadne. Pred takouto hrozbou ostatne varoval už blahej pamäti pápež Pius XII., ktorý ako prvý z pápežov podporoval integračné procesy v Európe, ale len za predpokladu, že budú „vychádzať z kresťanských zásad, a to predovšetkým katolíckej sociálnej náuky a v nej obsiahnutých princípov solidarity, prirodzeného práva a dôstojnosti ľudskej osobnosti. Bol presvedčený, že zjednocujúca sa Európa nemá tvoriť akýsi nadnárodný superštát, ale má vychádzať zo syntézy národných identít a transnacionálnej solidarity založenej nie na ekonomických a politických záujmoch, ale zohľadňujúcej kresťanského ducha podľa motta: *alebo bude Európa kresťanská alebo nebude vôbec.*“ (<https://christianitas.sk/papez-pius-xii-a-povojnova-europa/>)

Dnes sa pápež Pius XII. musí obracať v hrobe! EÚ totiž robí všetko preto, aby urýchlila svoj vlastný zánik. Vytvára nadnárodný superštát a prestala byť kresťanskou, čím sa odsudzuje na krach. Súčasná EÚ sa neusiluje o demokratickú súdržnosť štátov a národov, ale naopak usiluje sa o zánik „identity európskych národov, suverenity štátov a k rozvratu európskej civilizácie vôbec. Takúto Európsku úniu by sme si nemali idealizovať a našu spoluúčasť na jej rozkladnom pôsobení chrániť a brániť.“ (<https://cz24.news/evropska-unie-neni-totez-co-evropa-evropa-je-mnohem-vetsi/>)

Budúcnosť EÚ je krajne neistá. Predovšetkým pribúda rozporov, ktoré jednotlivé členské štáty tohto zlepenca rozdeľujú. Rozličný prístup k nelegálnej imigrácii, k spoločnej mene, spoločnej zahraničnej politike, atď.

A v súvislosti s vojnou na Ukrajine pribúdajú ďalšie vážne rozpory, ktoré môžu v konečnom dôsledku spôsobiť definitívny rozkol v EÚ. Je to rozdielny prístup členských štátov k protiruským sankciám, k vojenskej podpore Ukrajiny, k snahám o prijatie Ukrajiny do EÚ, k dovozu potravín z Ukrajiny, atď.

V EÚ registrujeme nielen dostredivé tendencie, ale aj odstredivé tendencie, smerujúce dokonca až k snahám o vylúčenie niektorých členských štátov z organizácie. Jedná sa predovšetkým o „rebelujúce krajiny“, v prvom Poľsko a Maďarsko.

Nie je preto náhoda, že práve z týchto krajín prichádzajú požiadavky na transformáciu (ak je vôbec možná!) EÚ. Jedným z významných európskych politikov, ktorí energicky nastolili tieto požiadavky, bol poľský premiér Mateusz Morawiecki, ktorý v marci 2023 navštívil Univerzitu Ruprechta Karla v Heidelbergu. Na tejto najstaršej univerzite v Nemecku

vystúpil s prejavom, v ktorom sa venoval aj otázke dôležitosti zachovania suverenity národných štátov v rámci EÚ. Poľský premiér okrem iného povedal:

„Dnes by som chcel zdôrazniť úlohu suverenity národného štátu pri udržiavaní slobody národov... V Európe nič nezabezpečí slobodu národov, ich kultúru, ich sociálnu, hospodársku, politickú a vojenskú bezpečnosť lepšie ako národné štáty. Iné systémy sú iluzórne alebo utopické.“
(<https://www.gov.pl/web/primeminister/mateusz-morawiecki-at-heidelberg-university—europe-at-a-historic-turning-point>)

V pozoruhodnom prejave poľského premiéra však zazneli aj ďalšie podnetné myšlienky. Vari najúdernejšími boli tieto slová:

„Chceme vybudovať silnú Európu, aby sme dokázali čeliť globálnym výzvam 21. storočia... Potrebujeme Európu, ktorá je silná vďaka svojim národným štátom, nie Európu postavenú na ich ruinách. Takáto Európa nikdy nebude mať žiadnu silu, pretože politická, ekonomická a kultúrna sila Európy pochádza zo životnej energie poskytovanej národnými štátmi. Alternatívy sú buď technokratická utópia, ktorú si niektorí v Bruseli zrejme predstavujú, alebo neoimperializmus, ktorý už moderné dejiny zdiskreditovali.“
(<https://www.gov.pl/web/primeminister/mateusz-morawiecki-at-heidelberg-university—europe-at-a-historic-turning-point>)

Takéto myšlienky nie sú v EÚ ojedinelé. V EÚ rastie napätie. Ostatne aj v súvislosti s nedávnymi parlamentnými voľbami v SR, v ktorých jednoznačne zvíťazil sociálnodemokratický politik Róbert Fico, sa začína hovoriť o narastaní rozkolu v EÚ. Fico totiž tiež požaduje suverenitu národných štátov v rámci EÚ. Napríklad v rozpore s líniou, akú presadzuje Brusel, sa zasadzuje o urýchlené skončenie konfliktu na Ukrajine a obnovenie väzieb s Ruskom. A nie je jediný. Podobné postoje zaujíma aj Viktor Orbán v Maďarsku. Čoraz viac krajín EÚ odmieta diktát Bruselu a vyhradzuje si právo riešiť svoje problémy vo vlastnej réžii.

EÚ hrozí delenie, členenie. Akékoľvek zdanie vnútornej jednoty je naivná ilúzia, ktorá nemá s realitou nič spoločné. Ako uviedol Paul Taylor už pred niekoľkými mesiacmi, pre súdržnejšiu EÚ bude predstavovať vážnu výzvu „narastajúca fragmentácia európskych politických systémov, so slabšími vládami, rastúca sociálna nerovnosť a svárivosť, výbušná verejná mienka... A v roku 2035 bude Európa starnúcim kontinentom s chronickým nedostatkom pracovnej sily, ktorý bude brzdiť rast a hospodársku dynamiku... Napokon, niektoré problémy budú pravdepodobne príliš ťažko

riešiteľné na to, aby blok prekonal svoje rozdiely – dokonca aj do roku 2035.“

Pritom v EÚ sú mocné sily, ktoré nemajú záujem bojovať za skutočnú slobodu Európanov. Nesnažia sa o zachovanie suverenity členských štátov a identity európskych národov, pretože nechcú EÚ ako spojenectvo rovnoprávných národov. Ide im skôr o realizáciu plánu Kalergiho, spočívajúceho v tom, že namiesto Slovákov, Čechov, Nemcov, Francúzov, Poliakov, či príslušníkov iných európskych národov by v Európe podľa ich predstáv mala vzniknúť ťažko identifikovateľná masa miešancov, ktorí by slúžili ako lokaji „novej aristokracii, aristokracii nadnárodnej, globálnej.“

(<https://cz24.news/evropska-unie-neni-totez-co-evropa-evropa-je-mnohem-vetsi/>)

Preto musí ostať v EÚ zabezpečený trvalý masívny prísun imigrantov, ktorí budú v budúcnosti či už dobrovoľne alebo násilím oplodňovať európske ženy a nahradia tak vymierajúcu bielu rasu novou zmesou národov.

Toto určite nie je integrujúca sa Európa podľa predstáv pápeža Pia XII. a priekopníkov integrácie Európy pred niekoľkými desaťročiami. Toto je zhubný plán likvidácie kresťanskej Európy a bielej rasy na starom kontinente. Bolo by najlepšou správou pre Európanov, keby sa v dohľadnej dobe dožili zániku EÚ v jej dnešnej podobe. V opačnom prípade by totiž nás, ale predovšetkým našich potomkov, čakali v budúcnosti veľmi kruté časy.

AUTOR: Karol Dučák